

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke til forespørgslens fremme som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1519).

Der var ikke stillet ændringsforslag

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om „Nordisk Mineselskab A/S“.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 55).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Statsministeren (Erik Eriksen): Jeg har herved den ære for det høje folketing at anbefale forslag til lov om „Nordisk Mineselskab A/S“. Hensigten med lovforslaget er at sikre, at den forekomst af bly og zink, som i 1948 blev fundet ved Mesters Vig i Østgrønland, bliver undersøgt på en så grundig og forsvarlig måde, som det er muligt, og eventuelt, hvis disse undersøgelser falder gunstigt ud, bliver gjort til genstand for en minedrift på forsvarlig måde.

Efter lovforslaget kan der af staten ydes økonomisk støtte til dannelsen og til driften af et dansk aktieselskab, altså „Nordisk Mineselskab A/S“, som ved kgl. resolution kan meddeles koncession på udnyttelse af metaller i et nærmere angivet område i Østgrønland. Det foreslås endvidere, at statens andel i aktiekapitalen skal andrage 27½ pct. såvel ved selskabets stiftelse som

ved eventuelle senere udvidelser af aktiekapitalen. Ved selskabets stiftelse skal 55 pct. af aktiekapitalen være på danske hænder, og gennem bestemmelser i lovforslagets § 3, stk. 3, har man søgt at sikre sig, at der i selskabet altid vil være en dansk aktiemajoritet. De resterende 45 pct. af aktierne vil være på udenlandske hænder, og denne andel er ligelig fordelt mellem to svenske og et canadisk mineforetagende. Da selskabet skal drive sin virksomhed på et øde sted i Østgrønland, hvor der ikke er mange af de samfundsgoder, der findes i civiliserede områder, stilles der forslag om, at selskabet fritages for at betale skat til stat og kommune samt for at svare toldafgifter; til gengæld skal selskabet svare en særlig koncessionsafgift til staten.

Som det fremgår af koncessionsudkastets § 15, skal der i en periode, indtil selskabets anlægskapital i det store og hele er tjent ind, betales 15 pct. af overskuddet, og når denne for selskabet særlig risikable periode er overstået, forhøjes afgiften til 45 pct.

Idet jeg iøvrigt med hensyn til lovforslagets enkeltheder kan henvise til de udførlige bemærkninger og til landstingsudvalgets betænkning, må jeg fremhæve, at regeringen har lagt afgørende vægt på, at sagen blev fremmet mest muligt, og at det danske private erhvervsliv allerede ved de foreløbige undersøgelser er kommet med ind i arbejdet. Da det var påkrævet, at selskabet kunne begynde sin virksomhed allerede i sommeren 1952, blev selskabet stiftet den 17. juni 1952. Finansudvalget havde dog i forvejen givet sin tilslutning til, at staten indskød sin del af aktiekapitalen på 15 millioner kroner, og havde endvidere givet sit samtykke til, at arbejdet foreløbig blev påbegyndt og tilrettelagt efter de retningslinier, som er angivet i koncessionsudkastet. Udvalget bemærkede dog udtrykkeligt, at man med hensyn til koncessionens udformning i enkeltheder måtte afvente rigsdagens behandling af sagen.

Under den behandling, der har fundet sted i landstinget, blev lovforslaget gjort til genstand for en meget indgående udvalgsbehandling, og på grundlag af denne blev enkelte mindre ændringsforslag stillet af mig, tiltrådt af udvalget og vedtaget af det andet høje ting. Specielt skal jeg her fremhæve, at der blev indføjet et nyt stk. 5 til § 3, hvorefter statsministeren har pligt til at indhente samtykke fra rigsdagens